

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720201619
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720201619.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: E. R., W.. X.XX.XXXX, F. Š. XX/XX, XXX XX M. Š., právne zastúpená JUDr. Matúš Motyka, advokát, so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 50 487 108 proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussman 1, 750 09 Paríž, BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRBKA s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o primerané finančné zadostučinenie v sume 2.053,93 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 16.11.2020 č.k. 21Csp/39/2020 - 72, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku III.
- II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 500,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu z prisúdenej istiny s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 11Csp34/2019, v dôsledku čoho bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej spolu so zmluvou o úvere. Uvedená dohoda ako neprijateľná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a v povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Dohoda tvorila súčasť úverovej zmluvy, čo znamená, že spotrebiteľ nemal možnosť odmietnuť túto časť úverovej zmluvy, nakoľko žalovaný poskytol finančné prostriedky žalobkyni, a žalobkyňa tieto finančné prostriedky potrebovala. Žalovaný teda nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď predostrel žalobkyni formulárovú spotrebiteľskú zmluvu a následne sa domáhal jej realizácie. S ohľadom na uvedené je naplnený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadostučinenie, a to že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov. Za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadostučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy porušovania spotrebiteľských práv, ako aj na upustenie od ich porušovania, súd považoval sumu vo výške 500,- Eur za primeranú s ohľadom aj na to, že žalovaný si vo vzťahu k žalobkyni už uplatnil aj zrážky zo mzdy na základe neplatnej dohody, a vyvolal u žalobkyne

stav právnej neistoty, ktorý musela riešiť podanou žalobou na súde. Žalobkyňa taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci 11Csp34/2019, v ktorej spochybňoval dôvodnosť podanej žaloby, bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do právoplatného skončenia uvedeného konania.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Keďže rozhodnutie v danom prípade záviselo od úvahy súdu, súd priznal úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu z prisúdenej istiny s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti rozsudku.

4. Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania (III.) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že za nespravodlivé a neakceptovateľné považuje, aby bol žalobca považovaný za úspešnú stranu v spore, keď si vedome uplatnil nárok v neprimeranej výške. Navyše žalovaný bol v konaní v zmysle pomeru úspechu prevažne úspešný, a preto mal súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodnúť tak, že žiadnej zo strán nemal priznať náhradu trov konania, alebo mal postupovať s ohľadom na zásadu úspechu a priznať náhradu trov konania práve žalovanému. Je nesporné, že žalovaný dosiahol v konaní prevažujúci úspech, keďže žalobca bol v konaní úspešný iba v rozsahu 24,34%. Keďže strana žalobcu je v konaní zastúpená advokátom je podľa názoru žalovaného legitímnou požiadavkou na žalobcu, aby uplatňoval nárok v primeranej výške, a to odhliadnuc od skutočnosti, že atribút primeranosti je závislý aj od úvahy súdu. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2.053,93 Eur a súd prvej inštancie mu priznal nárok v rozsahu 500,- Eur. Žalovaný zastáva názor, že zo strany žalobcu došlo teda vedome k neprimeranému a nezanedbateľnému nadhodnoteniu sporu, a preto takýto výkon práva by nemal podliehať súdnej ochrane, a už vôbec by sa tento nemal prejaviť vo výroku o trovách konania tak, že strana žalovaného bude nakoniec povinná nahradiť trovy konania žalobcovi, ktorý takýto nárok uplatnil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania zrušil, a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň uviedol, že v prípade úspechu si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že nesúhlasí s názorom odvolateľa, pretože žalobca nemá objektívne možnosť predvídať voľnú úvahu súdu, a svoj nárok umelo podceňovať kvôli adhéznemu výroku o náhrade trov konania.

6. Zdôraznila, že pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia neexistuje žiaden vzorec, pričom rozhodovacia prax k určeniu jeho výšky je nejednotná. Vedomé uplatnenie neprimeranej výšky primeraného finančného zadosťučinenia preto ani neprichádza do úvahy. Ďalej uviedla, že aj po rekodifikácii civilného procesu je potrebné posudzovať otázku náhrady trov konania v prípade čiastočného procesného (ne)úspechu, ak výrok rozhodnutia na plnenie závisel od úvahy súdu alebo znaleckého posudku v intenciách § 142 ods. 3 O.s.p. a to na základe interpretácie všeobecného ustanovenia § 255 CSP v súlade s článkom 2 ods. 1, článkom 3 ods. 1 a článkom 4 CSP, o čom svedčí aj dôvodová správa k CSP. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania ako vecne správny potvrdil a žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 - § 381 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania, odvolací súd uvádza, že v záujme spravodlivého rozhodnutia o trovách konania, v ktorom rozhodnutie o výške plnenie záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v ust. § 142 ods. 3 umožňoval súdu, aby len čiastočne úspešnému účastníkovi priznal plnú náhradu trov konania; základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa v takom prípade vypočítala z výšky súdom priznaného plnenia.

11. Nový procesný poriadok, ktorý je potrebné aplikovať na rozhodnutie o trovách konania v predmetnej veci, podľa § 470 ods. 1 CSP obdobnú úpravu neobsahuje.

12. Požiadavka na spravodlivé rozhodnutie súdu v zmysle článku 2 ods. 1 CSP, i v časti trov konania si podľa názoru odvolacieho súdu vyžaduje, aby súd v takomto type sporov naďalej (i po 30.06.2016), prihliadal na skutočnosť, že výška priznaného plnenia nezávisela od žalobcu, ale od úvahy súdu.

13. Samotný úspech strany v konaní, nie je možné hodnotiť mechanicky len porovnaním toho, akú sumu si ako primerané finančné zadosťučinenie žalobca uplatnil podanou žalobou, a aká suma mu bola v konečnom rozhodnutí priznaná. Hodnotenie úspechu v konaní by malo byť prísne individuálne s prihliadnutím na konkrétnu právnu úpravu vzťahujúcu sa k samotnému uplatnenému nároku, ako aj na všetky relevantné okolnosti prípadu. Pri mechanickom prístupe k hodnoteniu úspechu v konaní by veľmi jednoducho mohlo dôjsť k porušeniu základného princípu, na ktorom stojí civilné sporové konanie. Preto je potrebné vykladať ust. § 255 ods. 1 CSP, práve v súlade so základnými princípmi civilného sporového konania.

14. Pre absenciu výslovnej právnej úpravy v novom procesnom poriadku je uvedený postup možný v zmysle článku 4 ods. 2 CSP, keď neodporuje princípom, na ktorých je civilný sporový poriadok založený.

15. V predmetnom konaní sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplata prmeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom z rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že takýto nárok žalobkyne vznikol a jej žaloba bola dôvodná. Žalovaný je osobou zodpovednou za protiprávny zásah do spotrebiteľských práv žalobkyne a je povinný uhradiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v dôsledku jeho protiprávneho konania. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, účinne sa domohla ochrany svojich práv. Žalobkyňa si uplatnila nárok na finančné zadosťučinenie vo výške 2.053,93 Eur. Stanovenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia v danej veci však záviselo od úvahy súdu. Spravodlivému usporiadaniu veci preto zodpovedá len také rozhodnutie, kedy je žalobkyňi priznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu. Konkrétna výška náhrady trov konania sa v danom prípade odvíja od súdom priznanej sumy, nie od sumy uplatnenej žalobou.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok vo výroku o trovách konania, s poukazom na ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).